

tijd was toegekend tegen betaling van een prijs waarmee deze laatste een met de economische waarde van die kopie van zijn werk overeenstemmende vergoeding moest kunnen ontvangen, de tweede en iedere latere verkrijger van die licentie zich op uitputting van het distributierecht op grond van artikel 4, lid 2, van die richtlijn kunnen beroepen en bijgevolg kunnen worden beschouwd als rechtmatige verkrijgers van een kopie van een computerprogramma in de zin van artikel 5, lid 1, van die richtlijn en het in deze laatste bepaling bedoelde reproductierecht hebben.

(<sup>1</sup>) PB C 194 van 2.7.2011.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 12 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — Compass-Datenbank GmbH/Republik Österreich**

(Zaak C-138/11) (<sup>1</sup>)

*(Mededinging — Artikel 102 VWEU — Begrip „onderneming” — In databank opgeslagen gegevens van handels- en ondernemingsregister — Activiteit waarbij deze gegevens tegen vergoeding worden verzameld en beschikbaar worden gesteld — Gevolgen van weigering van overheidsinstanties om hergebruik van deze gegevens toe te staan — In artikel 7 van richtlijn 96/9/EG voorzien recht „sui generis”)*

(2012/C 287/17)

Procestaal: Duits

**Verwijzende rechter**

Oberster Gerichtshof

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoekende partij: Compass-Datenbank GmbH

Verwerende partij: Republik Österreich

**Voorwerp**

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberster Gerichtshof — Uitlegging van artikel 102 VWEU — Nationale wettelijke regeling die voorziet in een vergoeding voor de inzage in het openbare handels- en ondernemingsregister (Firmenbuch) en elke andere exploitatie van dit register verbiedt — Begrip economische activiteit — Misbruik van machtspositie — Strekking van de „Essential-facilities-doctrine”

**Dictum**

Een overheidsinstantie verricht geen economische activiteit, wanneer zij de gegevens die ondernemingen op grond van een wettelijke meldingsplicht hebben meegedeeld, in een databank opslaat en belanghebbenden inzage daarin verleent en/of voor hen print-outs laat vervaardigen, zodat zij in het kader van deze activiteit niet als een onderneming in de zin van artikel 102 VWEU te beschouwen is. Het feit dat deze inzage en/of verstrekking van print-outs tegen een wettelijk vastgestelde

vergoeding plaatsvindt, en niet tegen een vergoeding die rechtstreeks of indirect door de betrokken instantie wordt bepaald, kan de juridische kwalificatie van deze activiteit niet wijzigen. Ook wanneer een dergelijke overheidsinstantie ieder verdergaand gebruik van de aldus verzamelde en aan het publiek beschikbaar gestelde gegevens verbiedt en zich daarvoor beroept op het recht sui generis dat haar als fabrikant van de betrokken databank wordt verleend uit hoofde van artikel 7 van richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken, dan wel op enig ander intellectuele-eigendomsrecht, verricht zij geen economische activiteit, zodat zij in het kader van deze activiteit niet als een onderneming in de zin van artikel 102 VWEU moet worden beschouwd.

(<sup>1</sup>) PB C 186 van 25.06.2011.

**Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 5 juli 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Södertörns tingsrätt — Zweden) — Torsten Hörnfeldt/Posten Meddelande AB**

(Zaak C-141/11) (<sup>1</sup>)

*(Gelijke behandeling in arbeid en beroep — Verbod van discriminatie op grond van leeftijd — Nationale regeling die onvoorwaardelijk recht te werken tot 67 jaar verleent en automatische beëindiging van arbeidsovereenkomst aan einde van maand waarin werknemer die leeftijd bereikt mogelijk maakt — Geen inachtneming hoogte ouderdomspensioen)*

(2012/C 287/18)

Procestaal: Zweeds

**Verwijzende rechter**

Södertörns tingsrätt

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoekende partij: Torsten Hörnfeldt

Verwerende partij: Posten Meddelande AB

**Voorwerp**

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Södertörns tingsrätt — Uitlegging van het algemene beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd en van artikel 6 van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB L 303, blz. 16) — Nationale regeling en collectieve arbeidsovereenkomst die werknemer een onvoorwaardelijk recht verlenen te werken tot 67 jaar en voorzien in beëindiging van rechtswege en zonder opzegging van de arbeidsverhouding aan het einde van de maand waarin de werknemer de volle leeftijd van 67 jaar bereikt zonder inachtneming van het aan hem daadwerkelijk betaalde pensioen